

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)
SSN Zbigniew Korzeniowski
SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku K. Z.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 października 2010 r.,
zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 czerwca 2010 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2010 r. Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o emeryturę odrzucił skargę kasacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 czerwca 2010 r. (nadaną w Urzędzie Pocztownym nr 12 w B. w dniu 16 czerwca 2010 r.) od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2010 r. Sąd stwierdził, że wniesiona skarga kasacyjna w myśl art. 398⁶ § 2 k.p.c. podlega odrzuceniu bowiem została wniesiona po upływie terminu określonego w art. 398⁵ 1 k.p.c. W uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził, że skarżący błędnie wskazał datę 16 czerwca 2010 r., jako dzień doręczenia wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem, skoro dowód w postaci zwrotnego potwierdzenia odbioru (z akt sądowych) przeczy powyższemu twierdzeniu. Zgodnie

z powołanym dowodem doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem nastąpiło w dniu 15 kwietnia 2010 r. Odbioru przesyłki dokonała Pani A. K.

Na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 23 czerwca 2010 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej organ rentowy wniósł zażalenie, w którym domagał się uchylenia powołanego postanowienia na skutek naruszenia przepisów art. 112 k.c. W uzasadnieniu zażalenia wskazał, iż zgodnie z ustaleniami poczynionymi w kancelarii skarżącego pismo zawierające wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2010 r. wpłynęło do jego siedziby (kancelarii) dnia 16 kwietnia 2010 r. Na dowód powyższego pełnomocnik organu rentowego przedłożył zbiorowy dowód odbioru nr 22 z dnia 16 kwietnia 2010 r., w którym przesyłka polecona o numerze 1 26651467 odebrana została w dniu 16 kwietnia 2010 r. Nadto skarżący przedłożył również kserokopię koperty zawierającą powyższy numer przesyłki poleconej wraz ze stosowną prezentatą z dnia 16 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione. Brak jest podstaw do podważenia stanowiska Sądu Apelacyjnego, które zostało oparte na wyczerpującej analizie okoliczności faktycznych i prawidłowej ich ocenie prawnej. W niniejszej sprawie A. K., pracownica organu rentowego, w dniu 15 kwietnia 2010 r. odebrała przesyłkę poleconą o nr 1 26653484, nadaną z zwrotnym potwierdzeniem, w którym zastał określony rodzaj pisma doręczanego – tj.: orzeczenie Sądu Apelacyjnego sygnatura akt III AUa 1304 wraz z uzasadnieniem. Z kolei w dniu 16 kwietnia 2010 r. ta sama osoba odebrała przesyłkę poleconą o nr 1 26651467, w której znajdowały się akta rentowe oraz odpis orzeczenia Sądu Apelacyjnego (III AUa 1304/09). Wobec tego organ rentowy nie wykazał poprzez przedstawienie zbiorowego dowodu odbioru nr 22 z dnia 16 kwietnia 2010 r., iż przesyłka zawierająca wyrok wraz z uzasadnieniem została w tym dniu doręczona. Organ wykazałby okoliczność doręczenia przedmiotowego wyroku wraz z uzasadnieniem w dniu 16 kwietnia 2010 poprzez przedstawienie zbiorowego dowodu odbioru z dnia 15 kwietnia 2010 r., z którego wynikałoby, że w tym dniu nie została ujęta przesyłka polecona za zwrotnym potwierdzeniem odbioru nr 1 26653484, a zatem należy przyjąć, iż

przesyłkę - orzeczenie Sądu Apelacyjnego sygnatura akt III AUa 1304 wraz uzasadnieniem – doręczono organowi rentowemu w dniu 15 kwietnia 2010 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.